

DESĂVÂRȘIRE

...Și să fiu aici să aduc închinare împreună cu voi. Acum, chiar înainte de mesaj, îl am aici pe platformă pe bunul meu prieten, doctorul Lee Vayle, de la Prima Biserică baptistă din Lima, Ohio, care a fost unul din sponsorii mei la adunarea din Lima. L-am rugat să vină în seara aceasta aici, ca să spună pentru câteva minute un cuvânt adunării, în care s-ar putea să fie și oameni de la adunarea din Lima. Sunt bucuros să vi-l prezint în seara aceasta pe doctorul Lee Vayle, alt baptist care are Duhul Sfânt. (fratele Lee Vayle vorbește timp de paisprezece minute mărturisind despre mulți oameni care au fost vindecați). Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Vayle.

A fost destul de puternic pentru un păstor baptist, nu este așa? Suntem foarte bucuroși să-l avem pe fratele Vayle cu noi. Desigur, ușile sunt deschise pentru el să se întoarcă înapoi și să ne viziteze oricând poate. Mâine seară este „Îngroparea” Domnului Isus. Duminică dimineața este serviciul de la răsăritul soarelui de la ora șase, și cred că fratele a anunțat următoarea parte a serviciului.

Să ne rugăm. Binecuvântatul nostru Domn, Cuvântul Tău este Adevărul, iar noi Îți suntem mulțumitori pentru bărbații care-L mânuiesc fără teamă, în timp ce-L aduc înaintea oamenilor. În timp ce deschidem Biblia în seara aceasta sau întoarcem paginile Sale, fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să vină și să ne deschidă înțelegerea Cuvântului, fiindcă Îți cerem aceasta prin Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta măreață în care sărbătorim răstignirea binecuvântatului nostru Domn, doresc să citesc Cuvintele scumpe pe care le-a scris în Cartea Sa. În **Matei 5.47-48** citim:

„Și dacă îmbrățișați numai cu

dragoste pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?

Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Am spus că în seara aceasta vom vorbi despre subiectul „**Desăvârșire.**”

Pare ciudat să luăm un asemenea text pentru seara răstignirii Domnului nostru, dar poate că azi ați ascultat la radio și ați auzit diferitele mesaje și mesagerii, care au prezentat acea cumplită zi măreață când Domnul nostru a murit pentru păcatele lumii. Așadar, în seara aceasta, am ales să abordez acest subiect într-un fel diferit, să-l tratez astfel încât să fie un pic diferit și să vă poată reîmprospăta puțin. Fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să inspire Cuvântul Său în timp ce noi facem efortul de a-L aduce. Dumnezeu cere desăvârșire, iar noi dorim să ținem minte că nu există nimic pe jumătate care să poată merge în Prezența lui Dumnezeu. Trebuie să fie desăvârșit, închinarea noastră trebuie să fie desăvârșită, totul trebuie să fie desăvârșit.

În grădina Eden, Dumnezeu i-a avut pe Adam și Eva, dar ei au păcătuțit, au încălcat Legile lui Dumnezeu prin faptul că au păcătuțit, prin neascultare. Neascultarea este încălcarea Legii. Legea lui Dumnezeu spune că El este sfânt, desăvârșit de sfânt și că nicio pată de nesfințenie nu poate sta vreodată în Prezența Sa. Așadar, dacă păcatul a venit în lume prin neascultare, trebuie tratat înainte ca păcătosul să stea în Prezența lui Dumnezeu. Dacă nu există nicio Lege, atunci nu există dreptate; dar dreptatea cere o Lege, iar Legea, când apelăm la ea, scoate la suprafață dreptatea. Prin lege nu este salvată nicio carne. Legea nu ne poate salva. Legea ne-a arătat numai că suntem păcătoși și ne-a condamnat. Aceasta este ceea ce face Legea. Ea vă aduce condamnarea sau vă arată unde ați greșit. Așadar, Legea în sine nu putea salva. Ea putea numai să aducă un proces, o judecată, iar Dumnezeu, fiind sfânt și drept, trebuie să

facă un proces. El a trebuit să-i facă păcătosului un proces pentru că a depășit granițele harului și a devenit un cetățean care încalcă Legea. Atunci, cineva trebuia să se ocupe de el. Fiecare lege are o pedeapsă, iar pedeapsa pentru încălcarea Legii lui Dumnezeu este moartea. Dar aceasta însemna moartea rasei umane, pentru că toată rasa umană este sub pedeapsa acestei legi.

Când au păcătuit Adam și Eva, nu a existat nicio cale, niciun remediu prin care ar fi putut sta vreodată în Prezența lui Dumnezeu din nou, cu excepția faptului că acest păcat trebuia confruntat. Niciun om nu poate săvârși un păcat, orice păcat ar fi acela, indiferent de cât de mare sau cât de mic este, fără ca acel păcat individual să fie confruntat înainte ca cel care l-a săvârșit să poată sta în Prezența Dumnezeului celui sfânt. Așadar, când Adam și Eva au păcătuit și au încălcat Legea, ei au fost supuși morții pentru că trebuia îndeplinită Legea. Astfel, toată rasa umană a fost pusă sub pedeapsa Legii. Acum, aș vrea să ne liniștim pentru câteva clipe în gândirea noastră și să privim acest tablou mare, amintindu-ne că fiecare persoană este inclusă în aceasta. Fiecare bărbat sau femeie, fiecare copil este inclus în pedeapsa morții prin încălcarea făcută de capul rasei umane, Adam. Prin neascultarea sa, fiecare dintre noi a căzut victimă păcatului, iar păcatul trebuie confruntat. Astfel, în mare Sa îndurare și dragoste, Dumnezeu... Legea trebuia să despartă păcătosul de Făcătorul său, dar atunci ar fi fost nimic, complet nimic și nu ar mai fi fost o cale prin care să se întoarcă vreodată înapoi, numai dacă acel păcat era confruntat. Atunci, ar fi foarte ușor să credem într-o nimicire totală a păcătosului la sfârșit pentru că el va fi despărțit complet, pentru veșnicie de Prezența lui Dumnezeu.

Observați acum acest păcat. Fiind drept, Dumnezeu nu putea face nimic altceva decât să fie drept, pentru că El este sursa dreptății. Astfel, El nu putea face nimic altceva decât să dea pedeapsa pentru această încălcare a Legii, iar pedeapsa era moartea pentru că El a spus: „*În ziua în care vei mânca, vei muri*”. Aici avem un tablou întunecat. Apoi, dacă mergem puțin mai departe, vom găsi atributele lui Dumnezeu. Biblia ne spune clar că Dumnezeu este dragoste, dar cu toate acestea, chiar dacă este dragoste, El trebuie să fie drept, ceea ce înseamnă că dragostea nu este ceva cu care te poți juca. Dragostea este dreptatea lui

Dumnezeu.

Când Dumnezeu a văzut că copiii Săi au încălcat Legea Sa și că trebuiau să moară, a pășit în față Dragostea suverană ca să facă o cale. Dumnezeu a văzut că acești copii trebuiau să fie complet, pe deplin nimiciți din Prezența Sa. Nu era nimic de făcut pentru că au încălcat Legea Sa, iar pedeapsa Legii Sale era moartea. Atunci, a pășit afară Dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi, iar când este manifestată Dragostea divină, harul suveran produce obiectul dragostei. Dumnezeu a iubit atât de mult rasa umană încât, deși exista o pedeapsă, a hotărât ca în grădina Eden să aibă loc o moarte înlocuitoare. Astfel, El a luat o făptură nevinovată, un miel care nu cunoștea păcatul și l-a dat ca înlocuitor ca să moară în locul păcătosului vinovat. Un miel înjunghiat trebuia să țină viața copiilor Săi.

Prin tot Vechiul Testament, ei au oferit sângele mieilor și al caprelor, al oilor, taurilor și al juncanelor, o moarte înlocuitoare. Dar în marele Plan al lui Dumnezeu, în gândurile Sale, exista Jertfa adevărată care avea să vină. Acele jertfe erau umbre ale adevăratei Jertfe care avea să vină, iar adevărata Jertfă care avea să vină era Singurul Său Fiu născut. Toții mieii care au murit au fost numai o umbră, iar umbra este numai partea negativă a unui obiect, așa că ei vorbeau numai despre un Calvar care avea să vină.

Acum, ca să vedem tabloul acestui lucru, haideți să deschidem Bibliile noastre la Cartea Evreilor și să luăm ceea ce a spus marele apostol Pavel care a încercat să separe aceste lucruri pentru noi. Noi citim aceasta în capitolul 10 al Cărții Evreilor. Eu iubesc Cuvântul. Cuvântul este Adevărul, iar mie îmi place să-L citesc înaintea adunării mele deoarece știu că voi sta cu ei la judecată și va trebuie să dau socoteală. Așadar, dacă aduc totul din Cuvânt, nu voi fi vinovat pentru că este Cuvântul, iar Dumnezeu este responsabil pentru Cuvântul Său.

Astăzi, vedem atât de mulți evangheliști, cât și alți oameni care construiesc totul în jurul personalității lor. Oh, este un lucru rușinos!

Mergând în biserici găsim un anumit păstor care are ceva specific în legătură cu el, o emoție mică. Dacă veți fi atenți, întreaga adunare va lua acel duh. Dacă el este puțin emotiv sau dacă dă din cap sau dacă face un alt micuț lucru ciudat, întreaga adunare va face la fel. Astfel, în bisericile noastre moderne de astăzi avem senzații și alte lucruri ca aceasta, care provoacă o mare confuzie.

Oh, iubiții mei frați, dacă există un timp în care ar trebui să stăm cu Cuvântul, acela este astăzi. Vedeți voi, eu nu vreau să stau la judecată știind că am avut un mic ceva dintr-o descoperire extraordinară și i-am condus greșit pe oameni. Eu nu vreau ca ei să aibă duhul meu în acțiunile lor, ci vreau să aibă Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că aceasta produce Adevărul.

Așadar, cu această măreață ocazie, doresc să citesc din Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Noi realizăm că Legea a existat timp de mulți ani, dar ea nu a putut îndepărta niciodată păcatul. Așa cum am spus în trecut, Legea era numai o închisoare, era marele detectiv care-ți spunea ce ai făcut, dar nu avea niciun leac, nicio soluție pe care să-ți-o dea. Te pune în magazinul de amanet, dar nu era niciun Răscumpărător să te scoată afară. Te întemnița ca să-ți aducă la cunoștință că ești un păcătos.

Acum, vă rog să urmăriți în Evrei capitolul 10 pe măsură ce citim:

„În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.” (v. 1).

Țineți minte, era o umbră a lucrurilor care aveau să vină. O umbră ne spune numai că există ceva care face o umbră: o umbră a lucrurilor care aveau să vină. Observați!

La început, Dumnezeu a cerut desăvârșirea, iar când a venit Isus pe pământ, a spus: „*Fiți desăvârșiți precum și Dumnezeul din ceruri este desăvârșit*”. Dar Legea, având umbra lucrurilor care aveau să vină, nu putea să-l facă niciodată pe închinător desăvârșit. Înțelegeți tabloul? Haideti să-l mai repetăm odată ca să fiți siguri că nu-l ratați. Dumnezeu cere sfințenie desăvârșită, și nimeni nu poate sta în fața Sa cu o fărâmbă de păcat. Isus a mărturisit la fel spunând: „*Fiți desăvârșiți precum și Dumnezeul din ceruri este desăvârșit*”, iar Biblia spune că Legea nu a putut să-l facă niciodată desăvârșit pe închinător, cu jertfele sale. Deci, Legea nu putea face pe nimeni desăvârșit, ci era numai un indicator. Jertfele aduse în fiecare an nu l-au putut face niciodată desăvârșit pe închinător. Așadar, nimeni de sub Lege sau de sub umbre nu putea fi desăvârșit. Pe altă parte, Legea reprezintă numai umbra lucrurilor viitoare, de aceea, ea nu poate să-l facă desăvârșit pe cel care caută s-o împlinească.

Dacă există ceva ce pot să fac eu pentru a mă face desăvârșit în Prezența lui Dumnezeu, atunci nu ar mai fi trebuit să moară Hristos pentru mine. Dacă există un singur lucru prin care noi putem câștiga intrarea în prezența lui Dumnezeu, atunci Hristos a murit degeaba! Nu ținerea unei legi, nu ideile voastre legaliste, nu sfințenia voastră, nu lucrurile pe care ați renunțat să le mai faceți, vă salvează; chiar dacă renunțați să mințiți, să furați, să fumați tutun, să mergeți la spectacole, tot sunteți pierduți. Nimic nu o poate face! Alăturarea la biserici, ritualuri, ceremonii, botezuri, rânduielile bisericii, citirea crezurilor, rostirea rugăciunilor, toate aceste lucruri nu contează deloc. Sunteți pierduți! Nu există nici măcar un lucru pe care să-l faceți voi înșivă pentru că sunteți un păcătos sub condamnare. Nu există nicio cale prin voi înșivă, niciun crez sau ceva ce ați putea face voi sau la care v-ați putea gândi și care ar putea merita ceva în Prezența lui Dumnezeu, pentru că sunteți păcătoși.

Biblia spune că noi toți ne-am născut în păcat, am fost zămisliți în nelegiuire și am venit în lume spunând minciuni. Dumnezeu nu ar fi putut lua un om care să moară pentru altul deoarece orice om este la fel de vinovat ca și seamănul său. În Prezența lui Dumnezeu, arhiepiscopul născut în această lume este la fel de vinovat ca și cel mai sărac om din oraș. Niciunul nu poate face

ispășirea pentru celălalt, de aceea, El a luat viața nevinovată a unui animal, un mieluț.

Legea Vechiului Testament spunea că atunci când păcătuia un om, trebuia să aducă un miel. Dacă încălca una dintre porunci, el aducea mielul, îl pune pe altar, își pune mâinile peste el și își mărturisea păcatele, mărturisea că era greșit și știa de ce anume era vinovat. Legea cerea moarte, iar el aduce mielul în locul său. Gâtul mielului era tăiat, iar el începea să dea din piciorușe în timp ce sângera. Dacă ați văzut vreodată un miel înjunghiat, ce plâns de demn de milă scoate el! Micuțul încearcă să behăiască în timp ce îi este tăiată vena jugulară. Apoi, dă din piciorușe, se zbate și behăiește, iar sângele țâșnește, răspândindu-se pe blana sa și pe mâinile închinătorului.

Închinătorul realiza că această jertfă a fost dată pentru că el a comis adulter, a mințit, a furat sau pentru oricare a fost vina sa, chiar și pentru că a gândit rău; orice era în cea mai mică umbră, el era vinovat pentru că era în natura sa. El era o persoană vinovată, poate nu prin dorință, ci prin natura sa. El era vinovat și trebuia să recunoască și să-i pară rău că acel mieluț nevinovat a murit în locul său. Dar de îndată ce murea mielul, fiindcă încă cu sângele mielului pe mâinile sale, omul pleca din sinagogă cu aceeași dorință în inima sa, aceeași pe care a avut-o la început. De ce? Pentru că viața care era în micuțul miel... Viața este în sânge. Viața voastră este în sângele vostru. Noi știm aceasta. Astfel, viața din sângele mielului era viață animală, de aceea, când micuțele sale globule roșii erau rupte și viața ieșea afară din animal, aceasta nu putea veni peste închinător pentru că el era o ființă umană.

Sângele făcea o acoperire, dar nu putea ispăși în mod desăvârșit deoarece omul pleca cu aceeași dorință de a păcătui pe care o avea de la început. Totuși, el privea la un timp în care avea să vină un Miel desăvârșit, și o făcea prin jertfa adusă ca ardere de tot pentru că era singura cale pe care o cunoștea. Vedeți, când era vărsat sângele și viața se scurgea din animal, aceasta nu putea să se întoarcă înapoi la om pentru că unul era animal, iar celălalt era om: un animal nevinovat față de un om vinovat.

Dar, oh, într-o zi, în urmă cu două mii de ani, Mielul lui Dumnezeu s-a născut într-o micuță iesle din Betleem și a fost dus ca un miel la tăiere. Cu aproximativ o mie nouă sute de ani în urmă, El a murit astăzi după-masă la ora trei.

Mielul fără pată și fără vină al lui Dumnezeu a fost atârnat pe crucea de la Calvar și a murit pentru fiecare păcătos. Acum, când închinătorul vine la acest Miel prin credință... Acesta este un altfel de Miel. Nu este un Miel ca ceilalți. Niciun om nu poate veni la acest Miel, dacă nu este atras mai întâi de Dumnezeu. Vedeți suveranitatea lui Dumnezeu? Oh, nădăjduiesc că aceasta se impregnează adânc în voi!

Priviți. Dumnezeu știa că El avea oi în această lume; știa că El avea să aibă oameni care trebuiau să fie salvați, iar dragostea Sa a privit în jos și i-a văzut pe cei ce aveau să fie salvați. Astfel, prin cunoștința mai dinainte, El a rânduit o Biserică, fără pată sau zbârcitură, care să-L întâlnească dincolo. Și dacă Dumnezeu cere o Biserică fără pată sau zbârcitură, El trebuia să aibă ceva să o facă așa. El nu putea cere dreptatea Sa... Judecățile Sale nu-L puteau lăsa să ceară așa ceva dacă nu exista o cale să facă aceasta. Omul nu o putea face de unul singur. El era un eșec total, iar Dumnezeu l-a lăsat să vadă că nu era posibil să fie salvat prin Lege, prin judecători și prin tot Vechiul Testament. El l-a trimis pe profet; El l-a trimis pe omul neprihănit, dar ei au aflat că fiecare dintre ei a eșuat. Astfel, prin harul Său suveran, Dumnezeu l-a trimis de la porțile slavei pe singurul Său Fiu născut ca să ne ia locul.

Țineți minte, dacă El i-ar fi spus papei din Roma să ia acest loc, nu ar fi putut să o facă. Dacă i-ar fi spus Arhiepiscopului de Canterbury să o facă, el nu ar fi putut să o facă. Dacă l-ar fi chemat pe cel mai sfânt părinte, păstor sau episcop din lume, el nu ar fi putut s-o facă și ar fi fost respins la fel ca Iuda Iscarioteanul. El nu ar fi putut să o facă pentru că a fost născut în păcat, zămislit în nelegiuire, a venit în lume rostind minciuni și avea nevoie el însuși de ispășire. Aleluia! Dar a venit Unul de la porțile Slavei; nu un om, nu un om bun, nu dintre evrei sau dintre neamuri, pentru că El nu era Nimeni altcineva decât Dumnezeul Cel Atotputernic ascuns în trup uman. A venit El Însuși ca să-Și ofere propriul Sânge deoarece nu a venit prin sex. Sexul nu a avut nimic a face cu aceasta, ci El a preumbrit o fecioară și l-a adus pe Cel

Nevinovat la suprafață dintr-o celulă de Sânge pe care a creat-o El Însuși.

Înseamnă că în seara aceasta salvarea mea și a voastră nu atâră de meritele propriilor noastre fapte, ci de harul suveran desăvârșit al Dumnezeului celui Atotputernic care ne-a ales în El. Cu siguranță. Eu nu aș fi putut să fiu niciodată desăvârșit și nici voi, și nu pretindem că suntem desăvârșiți, dar avem această singură consolare, faptul că credința noastră se odihnește într-o Jertfă desăvârșită care a fost deja primită.

Dar cum știm că aveam aceasta? Când închinătorul își pune, prin credință, mâinile pe trupul Domnului Isus și simte zdrobirea făcută de păcat, batjocura plină de scuipat pe chipul Său, gemetele din Ghețimani, agoniile Calvarului, știe că este vinovat și își mărturisește păcatele corect: „O, binecuvântatule Domn, sunt vinovat și nu am nicio altă cale decât să mă ajuți Tu. Tu m-ai chemat. Duhul Sfânt a venit și mi-a spus să vin, iar acum, Îl accept pe Isus ca Salvatorul meu personal, prin credință”. Astfel, Viața care a ieșit din El la Calvar, numită Duhul Sfânt, Viața care a fost ascunsă în celula de Sânge a Domnului Isus, Se întoarce la păcătos și-l botează cu Duhul Sfânt în Trupul lui Hristos.

El a fost deja judecat, de aceea nu trebuie să vă mai faceți griji în privința judecății. Pe măsură ce mă întorc și privesc la cruce, realizez că reprezintă Trupul Său. Acel trup a fost deja judecat. Dumnezeu nu poate să-L judece din nou pentru că a fost deja judecat. Dumnezeu a adus judecățile morții peste acel Trup, iar cât timp pot găsi o cale să mă ascund în acel trup... Judecata Sa a fost adusă acolo pentru mine și pentru tine. Noi suntem liberi, iar Romani 8:1 spune:

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”

lată: nu mai este nicio condamnare! Mie nu-mi pasă de ceea ce vine sau

pleacă, voi sunteți ascunși sub Sânge.

Încă o dată! Cum ajungem în acel Trup? 1 Corinteni 12:13 spune că printr-un singur Duh... Cum vine Duhul? Prin Jertfă. Unde se afla Duhul? În Sânge. De ce duhul animalului nu s-a putut întoarce? Pentru că era un animal. Duhul animalului nu putea veni la duhul omului și să facă ceva cu el pentru că duhul omului era o viață mai presus decât viața animalului, și nici duhul unui alt om nu se putea întoarce înapoi. Dacă aveți duhul unui strămoș, acesta este spiritism. Dar Dumnezeu Însuși a venit pentru ca Duhul Său Însuși, care este Duhul cel mai înalt care există, să Se poată întoarce înapoi la închinător sub forma botezului Duhului Sfânt, prin Sângele lui Hristos, și să-l ducă în Trup, în siguranță.

Fiți atenți. Sângele taurilor și al țapilor nu a putut funcționa, având în vedere că era slab.

Acum, să începem să citim de la versetul 12. În ordine. Sângele taurilor și al țapilor nu putea funcționa și nici nu putea face ispășirea. Fiți atenți!

„Dar acest Om (Care om? Episcopul? Nu. Papa? Nu.), după ce a oferit o jertfă pentru păcat pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-l fie făcuți așternut al picioarelor Lui.” Sunteți pregătiți? Sunteți pregătiți pentru Cuvânt? Ascultați aceasta, apoi, vreau să o las să pătrundă adânc în interiorul vostru. Ascultați îndeaproape.

„Căci printr-o singură jertfă (nu an după an, nu trezire după trezire, nu adunare după adunare, nu zi după zi), El a făcut desăvârșiți (Ei au făcut aceasta? Nu! El a făcut-o! Aceasta este cerința lui Dumnezeu) pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

Iată. Acesta este răspunsul morții lui Hristos. Acesta este răspunsul la Calvar. Absolut! El a cumpărat păcatele noastre și i-a desăvârșit pentru totdeauna pe credincioșii Săi, cu propriul Său Sânge. Așadar, noi stăm fără vină în Hristos, desăvârșiți în Prezența Dumnezeului Celui Atotputernic. Noi eram oameni neprivilegiați, cu propriile noastre doctrine și am fost învățați că trebuie să ajungem sus într-un anumit loc, că trebuie să facem un anumit lucru. Dar nu, frate, nu este ceva ce ai făcut tu; este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Astfel, dacă suntem neprihăniți prin credință, suntem desăvârșiți pentru totdeauna în Prezența lui Dumnezeu.

Isus a zis: „*Fiți dar desăvârșiți*” și atunci a fost făcută desăvârșirea pentru totdeauna. În urmă cu o mie nouă sute de ani, Dumnezeu a desăvârșit pentru totdeauna, prin moartea lui Hristos, credinciosul pe care l-a văzut înainte de întemeierea lumii.

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit. (Romani 8:30). El i-a desăvârșit pe credincioșii Săi.

Acum, fiți atenți! Haideți să ne întoarcem la primul verset.

„Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.”

Cea despre care vorbim noi este desăvârșirea.

„Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?”

Ce vrea să spună? Interpretarea corectă a cuvântului „conștiință” de aici este „dorință”. Dacă un închinător vine în mod corect înaintea lui Hristos, vede suferința Sa și se predă lui Hristos spunând: „O, Doamne Dumnezeule, în mine nu există nimic care să poată face ispășirea, ci depind pe deplin de Tine”, Duhul Sfânt vine în inima umană, iar problema păcatului este rezolvată pentru totdeauna pentru că fiecare dorință de păcat a fost luată de la voi. Dacă Legea ar fi făcut aceasta, nu ar fi trebuit să înceteze acele jertfe, dar pentru că nu au putut s-o facă, Hristos a trebuit să moară ca să ne facă desăvârșiți.

Prieteni, există atât de multe lucruri care ar putea fi spuse în seara aceasta despre desăvârșire. Întotdeauna, noi încercăm să scoatem ochii cuiva ca să ne facem pe noi puțin mai sfinți decât suntem, decât sunt ei. Dar dacă ne-am uita numai la tablou, am recunoaște că este numai harul lui Dumnezeu pentru că suntem ceea ce suntem.

Cu puțin timp în urmă, aici în Ohio, am învățat o lecție pe calea cea grea. Aveam o adunare în Ohio și eram cazat undeva într-o zonă rurală. Din cauza mulțimilor de oameni, nu am putut sta în oraș și obișnuiam să mâncăm la un restaurant. Ne așteptau niște chelnerițe îmbrăcate decent, amabile și curate, care arătau ca niște doamne. Era un micuț loc din rai să mănânci într-un asemenea loc. Bucătăria lor era curată lună și bec, dar duminica au închis pentru că merg la biserica lor. Îmi era foame, iar duminică după-amiaza trebuia să predic. Am mers la un restaurant normal, de rând, să-mi cumpăr ceva de mâncare, iar când am pășit în pragul ușii, am auzit mergând o mașinarie de jocuri de noroc. Acolo, stătea un bărbat de vârsta mea, care probabil era un om căsătorit, cu brațul în jurul unei femei, și juca jocuri de noroc la un automat. Propria noastră lege, apărătorul dreptății noastre, al bunurilor noastre, stătea acolo încalcând un lucru pe care trebuia să-l respecte, pentru că este ilegal să joci jocuri de noroc la un automat.

M-am întors și am privit în spatele localului. Acolo erau niște adolescenți care ascultau cântece rock ce rula la un automat. Am văzut o tânără de optsprezece ani, foarte îngrijită, dar după anatomia ei, părea a fi o

femeie în toată firea. Ea stătea acolo cu o rochie care era scurtă în față, iar unul dintre acei băieți își ținea brațele în jurul ei, acolo unde nu-și aveau locul, fumau și beau. Privindu-i, m-am gândit: „O, Doamne, cum poți suporta așa ceva?”

Am privit la dreapta mea pentru că am auzit pe cineva dregându-și glasul. Acolo stătea o femeie în vârstă, probabil de șaiszeci sau de șaptezeci de ani. Era îmbrăcată cu niște haine vulgare, care erau până la jumătatea membrelor, iar biata ei piele bătrână și zbârcită era atât de moale pe cât putea fi. Era dată cu ruj pe buze și cu ceva roșiatic pe obraji. Era încălțată cu o pereche de sandale, iar unghiile de la picioare erau vopsite în roșu, la fel ca cele de la mâini. Părul ei era tăiat foarte scurt, făcut bucle și vopsit în albastru. M-am uitat la ea.

La celălalt capăt al mesei stăteau doi bărbați beți. Unul dintre el (era vară) purta o haină mare de armată și o eșarfă gri înfășurată în jurul gâtului. Mustățile sale păreau a fi împrăștiate pe toată fața. El s-a scuzat față de ea și a pornit spre toaletă. Eu stăteam acolo și am spus: „Doamne, de ce nu distrugi totul? De ce nu scufunzi aceasta sub pământ? Micuța mea Sara și Rebeca vor fi nevoite să crească în așa ceva? Cum poți, Doamne, în marea Ta sfințenie, să suporti să privești la așa ceva și să nu trimiți un cutremur ca să scufunzi aceasta?” În timp ce stăteam acolo, condamnând-o pe acea femeie, am pășit înapoi, în spatele ușii. Am simțit Duhul lui Dumnezeu venind la mine și am pășit în spatele ușii.

Am văzut ceva care se învârtea. În vedenie, era lumea care se rotea în jur. Am observat că în jurul lumii era o fâșie purpurie. Pe măsură ce am intrat în lume, m-am văzut pe mine: eram doar un băiețel și făceam lucruri pe care nu trebuia să le fac; nu trebuia să le fac pentru că era păcat. Am văzut că de fiecare dată când făceam ceva greșit, se ridica o umbră neagră spre cer. Dumnezeu ar fi trebuit să mă ucidă chiar în clipa aceea, dar am văzut că între mine și Dumnezeu stătea Jertfa aceea desăvârșită. L-am văzut pe El stând acolo cu spinii pe cap și cu scuipatul pe chip. De fiecare dată când păcatele mele se îndreptau către Dumnezeu, El Se întindea și le prindea ca și amortizorul de la

mașină. El mă proteja de moarte. De fiecare dată când făceam ceva greșit, Dumnezeu ar fi trebuit să măucidă. Cu siguranță, sfințenia Sa cere aceasta. Legea Sa cere aceasta. De fiecare dată când eu fac ceva sau voi faceți ceva, Sângele lui Isus Hristos acționează ca un amortizor. Eu am văzut că acea fâșie purpurie însemna că Sângele ține încă pământul.

Pe măsură ce stăteam și mă uitam, am ajuns puțin mai aproape de El și L-am văzut. L-am putut auzi spunând: „*Tată, iartă-l, că nu știe ce face*”. Am privit în jos și acolo era o Carte, iar lângă El, stătea un Înger care înregistra totul. De fiecare dată când păcătuiam, acel lucru era scris în Carte. Numele meu era acolo. Mi-am dat seama că într-o zi, acea fâșie de Sânge va fi luată, iar eu voi fi nevoit să stau în Prezența lui Dumnezeu cu viața mea păcătoasă. Dar am văzut că prin mila Sa, El a oprit judecata mea. Am mers la El în smerenie, am îngenunchiat și am spus: „O Isuse, Fiul lui Dumnezeu, nu sunt vrednic să vin în Prezența Ta. Vrei să mă ierți pentru ceea ce am făcut?” El S-a întins, a luat Cartea și a scris pe ea: „iertat”, a aruncat-o în spatele Său, și păcatele mele nu mai erau. Atunci m-a privit drept în față și a spus: „Eu te-am iertat, dar tu vrei să o condamni pe ea”. Atunci am înțeles ce voia să spună.

Când am ieșit din vedenie, am mers spre femeie și i-am zis: „Cum sunteți?” Ea servea o băutură. S-a uitat pe mine și a spus:

„Oh, bună ziua”.

„Aș putea să mă așez?”

„Am companie”, a răspuns ea.

„Nu mă refer la aceasta, doamnă.
Vreau să vorbesc cu tine timp de un minut”.

„la loc”.

Atunci i-am zis: „Doamnă, cu câteva minute înainte, în timp ce stăteam în spatele acelei uși...” și i-am povestit tot. Pe măsură ce îi povesteam, lacrimile curgeau pe obrazii ei.

„Doamnă, nu vreau să fac aceasta. Isus a murit, iar judecățile lui Dumnezeu sunt reținute de Sângele Său. Nu vreau să fac aceasta”.

„Nu, domnule”, a spus ea. „Tatăl meu a fost diacon în biserică. Am fost crescută într-o casă creștină, iar soțul meu și cu mine am fost membri fondatori și trăiam o viață creștină.” Apoi mi-a spus că după moartea lui... Ea avea două fete, dar a mers în rătăcire. Fetele ei o părăsiseră, iar ea a început să-și irosească viața. Femeia credea că nu mai există nicio speranță pentru ea, dar eu am spus: „Doamne, ai milă. Pe cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, i-a chemat”.

„Ești fratele Branham?”

„Da, eu sunt”.

„Mă simt rușinată să stau aici așa. Crezi că mai există vreo șansă pentru mine?”

„Isus are brațele întinse și te așteaptă să vii, doamnă”. Ceilalți oameni au început să plece, iar eu i-am zis:

„Vrei să îngenunchezi aici pe podea cu mine?”

„Da, domnule, vreau”.

Am luat-o de mână și i-am zis: „Ești de vârsta mamei mele. Vrei să îngenunchezi?” Și acolo pe podea, în acel loc, în acea după-amiază, am avut o adunare de modă veche, iar Dumnezeu a salvat-o prin harul Său.

Femeia a pus niște haine pe ea și a venit la adunare și din câte știu, în seara aceasta trăiește o viață de creștină.

Ce este aceasta? Oh, Dumnezeu cere desăvârșire! El cere pocăința voastră, cere loialitatea voastră față de El! Indiferent cât de mult ați păcătuit, cât de puțin sau cât de mult, voi tot sunteți un păcătos și nu puteți scăpa într-un alt fel decât prin Isus Hristos, Jertfa desăvârșită a lui Dumnezeu. Numai în El, sunteți desăvârșiți pentru totdeauna. Gândiți-vă la aceasta. Nu este nimic din ceea ce faceți voi. Nu sunt pagini noi pe care le dați, nu este o viață nouă pe care o începeți, ci este mărturisirea greșelilor voastre și harul lui Dumnezeu față de voi. Aceasta va aduce desăvârșirea, iar atunci, sunteți desăvârșiți în Isus Hristos.

Prietene, în seara aceasta, în timp ce suntem aici, în acest măreț moment crucial, când trebuie luate deciziile, am încredere că după ce ai auzit această poveste, pe care poate nu ai mai auzit-o niciodată, vei lua o decizie. Tu nu poți ieși pe una din aceste uși așa cum ai intrat, ci trebuie să mergi afară mai bun sau mai rău. În timp ce ne plecăm capetele pentru un moment, vreau să vă gândiți serios la aceasta. Cum este sufletul vostru în seara aceasta? Isus Hristos a murit pentru voi.

Voi spuneți: „Frate Branham, când voi reuși să renunț la fumat, când voi putea renunța la băut, când voi putea îndrepta aceasta, o voi face”. Oh, niciodată nu o veți face cum trebuie! Voi nu veți putea s-o faceți niciodată.

De ce nu veniți pur și simplu așa cum sunteți, și să mergeți prin credință la acel Izvor, la rănile care sângerează, iar dragostea răscumpărătoare să fie subiectul vostru și să continue să fie până când veți muri? De ce să luați un înlocuitor? De ce să încercați să intrați prin biserica voastră? De ce să încercați să intrați înăuntru pentru că ați renunțat la băut sau la fumat? Veniți pe calea desăvârșirii, *„Pentru că printr-o singură Jertfă, El i-a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți”*.

„Cum pot fi sfințit?” Mărturisește-ți păcatele în Prezența Sângelui lui Isus, iar Viața care vine din acel Sânge, Se întoarce la închinător și îl sfințește de dorințele pentru lucrurile lumii, pentru că El ne-a sfințit prin această Jertfă desăvârșită: *„Printr-un singur Duh, suntem botezați într-un singur Trup.”*

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului. (Romani 8.1).

Dacă încercați să umblați în Duhul, dar încă mai aveți poftă firești, Jertfa nu a fost aplicată suficient pentru voi. Dar odată scufundat, închinătorul nu mai are nicio dorință pentru păcat.

Acesta este Calvarul. Calvarul nu este un loc de vândut flori sau un loc micuț unde să faci aceasta sau aceea, ci este locul în care Dumnezeu și omul au fost împăcați. A fost locul în care pacea și siguranța desăvârșită au fost aduse la omenire.

Prietenul meu păcătos, poți să vii cu mine la Calvar în seara aceasta și să aplici, prin credință, acest Sânge peste propriul tău suflet lăsând ca Duhul Sfânt să vină și să te sfințească prin marea Sa Jertfă?

Înainte de a ne rugăm, vreți să ridicați mâinile spre Dumnezeu și să spuneți: „Ai milă de mine, Doamne. În această seară de vineri îmi mărturisesc toate păcatele. Eu apreciez marea suferință pe care a îndurat-o Hristos în locul meu, și îmi predau propria voință, motivele și totul pentru a Te urma pe Tine”. Vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Amintește-mă, frate Branham, în rugăciune. Aceasta este hotărârea inimii mele.” Este cineva în seara aceasta măreață, în timp ce vom aștepta câteva clipe? Cu siguranță este cineva chiar aici, în dreapta mea. Vă rușinați de păcatele voastre? Vă este rușine de ceea ce ați făcut?

Dacă vorbim din punct de vedere firesc, în seara aceasta lumea caută eroi și are eroi.

Într-o zi demult, când Elveția era în pericol, micuțul popor elvețian s-a adunat pe câmp ca să-și apăra patria. Marea armată care venea era prea mare pentru ei, erau cu toții instruiți, aveau sulite mari și scuturi. Elvețienii nu puteau face altceva decât să se predea, fiindcă erau împinși cu spatele spre un munte. Dar atunci, acolo a existat un erou care a pășit în față. Cineva trebuia să moară pentru că dacă pierdeau bătălia...

Ei nu aveau nimic cu care să lupte decât niște secere vechi, pietre, ciomege, în timp ce armata care venea arăta ca un zid de cărămidă. Dacă ar fi fost învinși, soțiile lor aveau să fie necinstite, tinerele lor aveau să fie necinstite, copilașii lor aveau să fie uciși și inimile lor aveau să fie zdrobite; casele lor aveau să fie arse și totul ar fi fost pierdut. Acolo era un bărbat al cărui nume este uitat prea repede, Arnold von Winkelried.

El a pășit în față și a spus: „Bărbați elvețieni, în această zi, îmi dau viața pentru Elveția. Dincolo de munte, se află o micuță casă albă și am o soție și trei copii care mă așteaptă. Dar ei nu mă vor mai vedea niciodată pentru că astăzi îmi dau viața pentru Elveția”.

„Ce vei face, Arnold von Winkelried?”

Și el a spus: „Urmați-mă și faceți ce puteți mai bine cu ceea ce aveți la voi”.

Apoi, s-a uitat la armata dușmană până când a găsit cea mai subțire dintre sulite, a ridicat mâinile spre cer, a alergat spre acel zid din sulite și a strigat: „Faceți loc pentru libertate! Faceți loc pentru libertate!” O sută de sulite s-au ridicat pentru a prinde afirmația sa; dar el și-a aruncat brațele în față și le-a tras în pieptul său, apoi a căzut jos și a murit străpuns de ele. Elvețienii l-au urmat cu bețe și ciomege. Acel mare exemplu de eroism a întărit micuța armată elvețiană care i-a bătut pe dușmani și i-a scos afară din țara lor, iar din acea zi, nu au mai avut niciodată vreun război.

Dacă mergeți în Elveția și roștiți numele lui Arnold von Winkelried, veți vedea cum pe obrajii lor se scurg lacrimi. De ce? Pentru că el le-a salvat țara. Aceasta a fost fapta unui mare erou. Rareori se face o comparație cu această faptă, deși niciodată nu a fost depășită pe acest pământ.

Dar oh, acesta a fost un lucru micuț față de ceea ce s-a întâmplat când rasa lui Adam stătea învinsă, iar demonii mășăluiau din fiecare parte; profetii eșuaseră, Legea eșuase; jertfa mieilor și a taurilor eșuase; natura umană eșuase, totul eșuase. Micuța rasă a lui Adam stătea învinsă, depășită numeric de diavoli, superstiții și boli, dar a existat Unul care a pășit în față în ceruri și a spus: „Astăzi voi muri pentru rasa lui Adam”. El a venit pe pământ și s-a făcut trup. A privit chiar acolo în mijlocul sulitelor celor mai întunecate. Cea mai întunecată dintre toate temerile omului era moartea, iar El a luat moartea în pieptul Său. La Calvar, El a dat Jertfa și a strigat: „Faceți loc pentru Libertate!”

Acum, El strigă către Biserica Sa: „Ia Ceea ce ți-am lăsat, Sângele și Duhul Meu, și luptă cu ceea ce trebuie să lupți!” În seara aceasta, noi putem

birui prin Aceasta, prietene. Îl poți îndepărta pe diavol de la tine. Fiecare vrăjmaș bătrân care se află în viața ta, poate fi scos afară prin Sângele și Duhul lui Hristos, iar tu poți sta desăvârșit în Prezența Sa. Hristos a făcut calea. Puteți face și voi atât de mult încât să ridicați mâna spre El și să spuneți: „Iartă-mă.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze frate. Altcineva? „Ai milă de mine, Doamne, fiindcă îmi mărturisesc greșelile chiar acum.”?

Sunt aici membri căldicei care merg la biserică în fiecare zi și poate încearcă să fie cât de pioși pot fi, dar cu toate acestea au un temperament, sunt indiferenți și egoiști, iar obiceiurile lor îi trag în jos încât nu au biruință? Vreți să fiți curățați de toate acestea prin Sânge? *„Pentru că închinătorul odată scufundat nu mai are conștiință...”* Nu vrei să ridici mâna, tu, membru al bisericii? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Ridicați mâinile și spuneți: „Amintește-mă în rugăciune, frate Branham,”. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Așa este. Aceasta este un lucru bun. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, domnule.

Dorește și altcineva să ridice mâna și să spună: „Ai milă de mine, Doamne. Știu că spun că sunt creștin, dar nu trăiesc ca atare. Știu că nu o fac. Știu în inima mea, că nu sunt cu adevărat pus în ordine cu Tine. Vreau să fiu unul dintre aleșii lui Dumnezeu. Simt în inima mea că sunt, dar niciodată nu am pus deoparte păcatele care mă împresoară atât de ușor. Dar în seara aceasta vreau să le pun deoparte, iar prin harul lui Dumnezeu, o voi face. Roagă-te pentru mine”.

Vreți să ridicați mâna? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva? Noi așteptăm. În timp ce așteptăm în tăcere și cu capetele plecate, murmurați cu toții în rugăciune, aceasta dulce cântare:

Există o Fântână plină cu Sânge

Tras din venele lui Emanuel

Dacă păcătoșii sunt scufundați

Își pierd pata vinei lor.

Nu vreți să vă gândiți la aceasta acum? Nu încercați să vă spălați mâinile, pentru Hristos este pe ele. Pilat a încercat să se spele pe mâini, în acea dimineață, în jurul orei șase, dar mâinile sale sunt încă pătate cu sânge, vinovate de sânge. Voi știți ce s-a întâmplat cu el. Mulți ani mai târziu, a mers în Elveția, și-a pierdut mințile și s-a aruncat într-un iaz în care a murit. În această dimineață, în Elveția, sute de oameni au venit pentru a urmări scena; o apă albastră iese la suprafață de la fundul acelei mari găuri de apă. Ei merg acolo în fiecare an pentru că este o legendă veche care spune că Dumnezeu a refuzat ca apa să-i curețe mâinile.

Frate, indiferent de câte ori ești botezat sau orice vei încerca să faci, nimic nu-ți va curăța mâinile decât Sângele lui Hristos. Dumnezeu l-a refuzat, iar după aproape două mii de ani, apa aceea albastră mai iese încă la suprafață fierbând. Dumnezeu refuză aceasta. Fățarnicia voastră nu vă poate curăța păcatele. Nimic nu poate decât Sângele lui Isus. Gândiți-vă la aceasta acum. Ne vom ruga într-o clipă. Mă întreb dacă aș putea să vă întreb ceva în seara aceasta. În acea dimineață, El a stat acolo, în camera de judecată a lui Pilat și a spus: *„Dacă Împărăția Mea ar fi fost din această lume, aș putea să-l cer Tatălui Meu și îndată, El Mi-ar trimite douăsprezece legiuni de îngeri (unul singur dintre ei ar putea distruge lumea) la dispoziție”*. El ar fi putut s-o facă, dar a stat acolo blând și umil, ca să ia moartea și păcatele voastre.

Sunteți voi îndeajuns de recunoscători în seara aceasta pentru acea Jertfă, voi cei care aveți nevoie de Ea, care aveți nevoie de binecuvântările lui Dumnezeu? Nu ați vrea să vă ridicați în picioare pentru rugăciune? Ridicați-vă

pur și simplu în picioare dacă doriți să fiți amintiți în această rugăciune și spuneți: „Doamne, ai milă de mine. Sunt vinovat; am făcut lucruri greșit, iar acum doresc să accept iertarea mea prin Isus Hristos”. Vreți să vă ridicați în picioare acum? Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Aceasta înseamnă curaj. Rămâi în picioare.

Vreți să spuneți că ați ridicat mâinile, dar nu sunteți destul de sincer ca să vă ridicați în picioare? Ce bine v-a făcut vreodată Evanghelia? Oh, voi vă jucați cu biserica, vă jucați cu Dumnezeu! Curând va sosi ceasul, iar într-una din aceste zile, o bombă atomică va lovi aici undeva una dintre aceste mari fabrici de prafuri. Nu va exista nici măcar o secundă pentru a vă gândi la aceasta. Atunci va fi prea târziu și poate chiar și înaintea următorului Paște sau chiar a acestui Paște. Nu vreți să vă ridicați acum și să spuneți: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul. Îl accept acum pe Hristos ca Jertfă pentru ispășirea păcatelor mele, iar prin harul Său și numai prin harul său, eu ... (spațiu gol pe casetă) rămân în Prezența lui Dumnezeu”. Vreți să vă mărturisiți greșelile? Cel care-și ascunde păcatele nu va propăși, dar cel care-și mărturisește păcatele, primește milă. Depinde de voi; El vă privește.

Domnul nostru binecuvântat, în seara aceasta stau aici trei suflete care se pocăiesc, un bărbat și două femei, iar eu mă gândesc, Doamne, la Calvar, când unul dintre cei care se aflau lângă Tine a spus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!” Dar celălalt a spus: „Dacă ești Tu, lasă-ne să vedem o minune, dă-Te jos de pe cruce și salvează-Te”. Vedeți, unul a spus: „Doamne, ai milă de mine”, iar capul Tău s-a întors în partea dreaptă și a spus: „Astăzi vei fi cu Mine în Rai”. Dar Tu nu i-ai spus nimic celuilalt pentru că nu a existat o pocăință.

Tată Doamne, poate ei sunt singurii din clădire care simt că au nevoie să-și mărturisească greșelile, și au venit pe calea desăvârșită, pe calea crucii. Iartă-i, Doamne, și binecuvântează-i. Ei stau în seara aceasta aici, așa cum ai stat și Tu pentru ei în sala de judecată a lui Pilat, așa cum ai stat pentru ei între Cer și pământ, când soarele a apus, luna a refuzat să lumineze, și perdeaua din Templu s-a rupt de sus până jos. Te rog, Doamne, să-i

binecuvântezi, să le dai harul Tău, să-i cureți cu Sângele Tău, și să-i botezi prin puterea Ta sfântă în Trupul propriului Tău Fiu, Isus Hristos, pentru că atunci vor fi păstrați pentru veșnicie. Binecuvântează-i pe ceilalți care simt că sunt în regulă, că au împlinit deja aceasta și au făcut întocmai. Te rog pentru această binecuvântare, în Numele lui Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Cei care stați aproape de cei care s-au ridicat, strângeți-le mâinile și spuneți: „Domnul să te binecuvânteze” (așa este), ca și mână a părtășiei. Am întârziat puțin în cadrul serviciilor noastre. Câți dintre voi Îl iubesc pe Domnul Isus? Acum, mă întreb dacă am putea cânta încet și dulce:

Jos la cruce unde Salvatorul meu a murit

Acolo jos pentru curățarea de păcat am strigat eu

Acolo inimii mele (când ați îndeplinit cerința, ați pus mâinile pe Jertfă) Sângele a fost aplicat

Oh, slavă Numelui Său!

Să cântăm dulce, în timp ce ne plecăm capetele înaintea Lui.

Jos la cruce unde Salvatorul meu a murit

Acolo jos pentru curățarea de păcat am strigat eu

Acolo inimii mele Sângele a fost aplicat

Slavă Numelui Său!

Acum, în liniște cu capetele plecate. Voi cei care sunteți salvați spuneți "Oh..." Ridicați mâinile acum.

Oh, scumpă Fântână care salvează de păcat!

Sunt atât de bucuros că am intrat înăuntru

Acolo, Isus m-a salvat și mă păstrează curat

Slavă Numelui Său!

Slavă Numelui Său scump!

Slavă Numelui Său!

Acolo, inimii mele a fost aplicat Sângele

Slavă Numelui Său!

Acum, cu capetele plecate, tocmai mi-am amintit că cineva mi-a amintit în urmă cu câteva clipe că cineva dorește să fie amintit în seara aceasta, în rugăciune pentru o problemă în trup. Nu a putut reveni la întâlnirea de duminică seara pentru marele serviciu de vindecare. Vreți să vă ridicați în picioare, cei care doriți să fiți amintiți în această rugăciune acum?

... inimii mele a fost Sângele

Slavă Numelui Său!

Acum, cu capetele plecate. *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa păcii noastre a fost asupra Lui, iar prin rănilor Sale, voi sunteți vindecați”*. Slavă Numelui Său!

Tată binecuvântat, chiar acum ne apropiem cu umilință de cruce, unde harul și mila m-au găsit, acolo Strălucitoarea Stea a dimineții își revarsă razele în jurul meu. Acești oameni bolnavi stau în Prezența Ta. Ei cred că prin credință, se pot uita la Cel care a fost străpuns, pentru că *„prin rănilor Sale, noi suntem vindecați”*.

Tată sfânt, noi venim mărturisindu-ne credința, fiindcă credem că Tu vindeci trupurile noastre bolnave, prin marea suferință a Domnului Isus, care a suferit în locul nostru. Noi aducem pentru acești oameni care stau în picioare, o rugăciune a credinței, pentru că ai făgăduit că-i va vindeca pe bolnavi. Tu ai spus că *„Oriunde sunt adunați doi sau trei, Eu voi fi în mijlocul lor”*, iar noi cerem milă pentru ei, pentru ca harul Tău să poată atinge adâncul sufletului lor pentru ca ceva să se ancoreze undeva în adânc ca ei să știe că Hristos este aici și le-a vorbit spunând: *„Copilul Meu, ți-am luat boala la Calvar. Acum, aruncă toate grijile tale asupra Mea pentru că Mie îmi pasă de tine”*. Fie ca ei să fie vindecați, în fiecare por pentru că cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce se așază, cineva care se află în apropierea lor să-și pună mâinile peste ei, cineva care s-a rugat pentru ei, pentru că Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor însănătoși”*. Domnul să binecuvânteze.

Dacă nu mă înșel, mă uit la bărbatul care a fost vindecat aici cu câteva zile în urmă sau cu câteva duminici în urmă, care a fost surd sau avea ceva la urechi? Văd că te bucuri de adunarea din seara aceasta. Mă auzi bine acum? Este bine. Minunat. Ridică-te în picioare. Câți dintre voi își amintesc că el a fost aici? El a venit prin rândul de rugăciune, a fost adus aici pe platformă, iar Domnul l-a vindecat și l-a însănătoșit. Slăvit să fie Domnul. Mulțumesc, frate pentru mărturia ta. Ar putea fi printre sute de ele. Nu este El minunat?

Dorim să vă vedem mâine seară devreme. Apoi, duminică dimineața devreme, duminică după-masa, dacă vă puteți întoarce pentru serviciul de vindecare de duminică seara. Până când ne vom reîntâlni, să ne ridicăm și să cântăm cântarea noastră de plecare „la Numele lui Isus cu tine”.

la Numele lui Isus cu tine

Copil al necazului și al suferinței

Va aduce bucurie și alinare

(Întoarceți-vă și dați mâna cu toți).

la-L oriunde vei merge

Nume scump (întoarceți-vă în jur și strângeți-vă mâinile)

O, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului

Nume scump, Nume scump

O, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului

Acum, priviți aici.

La rostirea numelui lui Isus

Cad la pământ la picioarele Sale

Împăratul împăraților Îl vom încorona în ceruri

Când călătoria noastră se va încheia.

Nume scump, O cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului

Nume scump (Cât de scump!)

Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Amintiți-vă de corul Neville, cvartetul va fi difuzat mâine dimineață la

ora nouă, iar fratele Stricker va veni la ora nouă patruzeci și cinci duminică dimineața. În după-masa aceasta, tocmai am făcut pentru el o casetă despre înviere.

Până când ne vom întâlni din nou, binecuvântările Domnului să fie cu voi, în timp ce ne plecăm capetele. Acum, îl voi ruga pe bunul meu prieten și frate, fratele Palmer, din Macon, Georgia, să încheie serviciul cu un cuvânt de rugăciune, în timp ce ne rugăm. Frate Palmer.

-Amin-